

سخن سردبیر

مسائل محیط‌زیست جهانی و کشوری هستند و از این‌رو، مرزبندی‌های بین‌المللی و استانی و شهرستانی را بر نمی‌تابند. این موضوع در تقابل آشکار با حمایت‌های ملی، استانی و محلی قرار دارد و شاید یکی از دلایل عمده ناکامی در حل مسائل روزمره محیط‌زیست همین عدم توجه به جنبه یکپارچگی آن است. این روزها مسئله کمبود آب در جهان و کشورهای متفاوت و بخش‌های مختلف کشور ما خودنمایی می‌کند و اولین و صد البته خام‌ترین روش حل به کار رفته تلاش در تخصیص منابع به صورت یک جانبه است. از این‌رو، کشورها، استان‌ها و مناطقی که به هر دلیل در رقابت یک جانبه می‌توانند این منبع گرانبها را به خود اختصاص دهند و دیگران را از آن محروم کنند در واقع صورت مسئله را پاک کرده‌اند و یا وقوع مشکلات بزرگ‌تر را کمی به تاخیر انداخته‌اند. فرض کنید یکی از استان‌های کشور در رقابتی ناسالم و ناپایدار منابع محدود آب را به خود اختصاص دهد و استانی دیگر را از آن محروم کند. در این حالت چه رخ خواهد داد؟ مردم استان محروم از کار و زندگی خواهند افتاد و برای رفع نیازهای خود به استان برخوردار کوچ خواهند کرد و با پر کردن فرصت‌های شغلی مختلف و مصرف آب، دوباره استان برخوردار را دچار مشکل خواهند نمود! و این تازه آغاز داستان است و این چرخه معیوب همچنان ادامه خواهد یافت. تنها راه، توجه به نیازهای همگانی در یک فرایند برد-برد محیط‌زیستی برای همه استان‌های کشور و همه کشورهای همسایه و مرتبط از نظر فرایندها و خدمات محیط‌زیستی است.

دکتر عبدالرسول سلمان ماهینی